

...

Mijn dochter “Waar ben je bang voor?

Dat mijn Wil niet sterk genoeg zal zijn om je te ondersteunen in de pijnen die Ik je wil geven?

Of vrees je dat je buiten de grenzen van mijn Wil zal gaan? Dat zal nooit gebeuren.

Zie je niet hoeveel uitgestrekte zeeën mijn Wil om je heen geplaatst heeft, zodanig dat jijzelf de weg om eruit te geraken niet kan vinden.

Al de waarheden, de effecten, de waarden en de kennis die Ik jou heb meegedeeld,

zijn als vele zeeën waardoor je omgeven wordt.

En Ik zal nog meer zeeën om je heen spreiden.

Moed, mijn dochter!

Dit alles is nodig voor de heiligheid van te leven in mijn Wil,

om gelijkens te bewerken tussen Mij en de ziel.

Ik deed dit met mijn Moeder.

Ik tolereerde geen enkele kleine pijn, act, of goed dat Ik verrichtte, waarin zij niet deelnam.

Eén was de Wil die Ons bezielde.

En daarom, wanneer Ik “dood “en pijnen leed of wanneer Ik handelde,

dan stierf zij, leed zij en handelde zij samen met Mij. I

In Haar ziel moest zij mijn getrouwe kopie zijn

zodat Ik, als Ik naar Haar keek, een andere Ik vond.

Welnu, Ik wil met jou doen wat Ik met mijn Mama deed.

Na Haar, plaats Ik u.

Ik wil de zeer H. Drievuldigheid weerspiegeld zien op aarde: Mezelf, mijn Mama en u.

En dit is nodig, zodanig dat via een klein schepsel, mijn Wil op de aarde kan handelen.

En hoe kan Hij zijn handelend Leven hebben als Ik niet geef

-wat mijn Wil bevat en

-wat Hij mijn Mensheid deed lijden.

Mijn Wil had een werkelijk handelend Leven in Mij en in mijn onafscheidelijke Mama

Nu wil Ik dat in jou.

Ik heb één schepsel nodig.

Mijn Wil heeft dit zo vastgesteld.”